

Redacció i Administració: Arrabal 4

NUMERO SOLT, 30 CENTS.

PERIÓDIC LITERARI I D'INFORMACIÓ
QUE SURT DURS VEGADES AL MES

Preus de subscripció

Campdevànol, semestre, 3'00 pús.
Fora semestre, 3'50 pús.

U. P.

R. I. P.

Els líders de les U. P., escampades arreu de la Península, saboregen ara l'amargor de la desfeta.

El qui es manté quiet i deixa que'ls esdeveniments facin el seu curs, sempre queda més bé que el qui s'engresca i s'hi adhereix, sens adonar-se que el moviment té uns fonaments d'arena i unes parets, molt cridaneres però, d'estrassa mullada. Aquest darrer es troba desprestigiat, fiellat de poc viu i lleuger de cascós, i és que n'hi ha molts que volent córrer massa es perden de vista.

Els honors d'un, en casos així, es mesuren en proporció als fracassos d'altri.

A Campdevànol podíem passar ben bé els sis anys de marfuga sens U. P., sens ni tan sols canviar el Consistori que teníem. El Sr. Governador de la província de Girona, no era pas dels més repatanis i hauria acceptat, o quant menys tolerat, un Ajuntament sense filiació determinada. Això vol dir que havia d'ésser persona molt interessada qui treballà la destitució del Consistori (que comanava En Pep Casadesús) que amb honorable tranquil·litat i amb crèdit poc comú, aguantà el tipus, durant els quatre anys i mig primers de Dictadura, fent el sord a tots els requeriments de filiació a la U. P. i demés innocentades de l'Època primorriverista (e. p. d.).

Amb el canvi de consistori no varem guanyar altra cosa que un títol de U. P. i un Ajuntament d'acció, bona o mala, quina actuació ens serà donat discutir-la ben aviadet.

No podem dir que la U. P. de Campdevànol

s'hagi mort, perquè realment sempre fou una cosa morta, però no és per demés consignar que ha fet ara el badall apoteòsic a la trista i miserable vida que ha viscut.

Haurà passat sense pena ni glòria. Com que fou creada per punt de qui professionalment i per qui accidentalment els hi interessava; com que la seva actuació fou nul·la, en el més ample sentit de la paraula; ni hagué centre, ni rètol, ni estandard, ni res, ens trobem avui, els que professem idees ben oposades a les de la U. P., en el cas, de no poder plantar cap llufa, ni penjar cap gassa negra, ni, menys encara, d'esmicolar mitja dotzena de vidres que és, ço darrer, com si diguessim, el toc vibrant de les trompetes de Jericó davant l'esfondrament del Règim absolutista i mesquí.

L'única cosa dolenta de la U. P. de Campdevànol, al meu entendre, fou sols el fet de crear-se; ningú l'enyorava; ningú la volia; ningú l'imposava. Fer prossèlits unionistes fou tasca molt planera, ja que podia més el temor de multes, càrrecs i impostos, que dobleguen al més pintat, que no pas la sincera vocació antidictatorial.

Potser de la U. P. local podrem en bona hora dir-ne bé. De mal, ni actualment no podem dir-ne res, pel fet de què ha estat una associació que sols ha viscut de nom.

Dic que potser podrem dir-ne bé perquè, de tot ço recaptat en quotes durant la seva efímera vida podrien beneficiar-se'n algunes famílies necessitades de la població. Qui pot fer-ho té la paraula.

NYAP

El desposseïren? Doncs tornem-l'hi!

PER JOSEP CASANY

Indubtablement, el canvi d'Ajuntaments ha d'ésser rebut amb mostres de satisfacció. No és en si, la constitució dels nous concells municipals, un model d'equitat i molt menys l'aspiració dels esperits democràtics, però, llur significació conservadora, és preferible, al titellam subjecte a la tutela i mandat de les hosts d'un dictador.

Tenint present l'interinitat relativa dels nous Ajuntaments i la missió essencialíssima de portar a cap les eleccions durant aquest curt període, cal tenir la conformació precisa de saber esperar. No és un gran sacrifici, per qui s'ha mantingut en el mutisme, durant sis anys, les poques mesades que resten al poble per expressar la seva voluntat.

Arreu es preocupen de la constitució del seu respectiu Ajuntament, dels components i de la significació política dels mateixos. No és aquest per a mi, motiu de preocupació. El que cal cercar, és l'integritat moral de llurs components que permetin esperar el gran màxim d'independència i bona fe a l'hora de les eleccions. Res de caciquismes locals ni pressions governatives; el triomf deu reservar-se única i exclusivament a la voluntat del poble. La seva sobirania deu considerar-se sagrada i més en eixos moments, propers que hem de sofrir la prova de la nostra dignitat ciutadana.

Ignoro mentres escric el present article, com es constituirà l'Ajuntament del nostre poble. El no haver viscut cap període electoral, no em permet suposar noms. En canvi els majors contribuents, un hom, pot endevinar-los fàcilment.

L'agraïment, és una expressió sentimental honorable i desgraciadament poc freqüent. Potser influeix en aquest oblit, la manca de recordança, l'apaivagament del record.

Nosaltres som potser dels menys perjudicats en els afers municipals, si bé és de justícia que fem constar que sols hem estat regits, per una representació de la Dictadura, escassament un any i mig. L'actual Ajuntament, tenia ben poca cosa de la dictadura; el precedent, amb la seva actuació n'era un fidel reflex.

Tots sabem l'origen de la U. P. a Campdevànol. Es formà a despit del poble i contra la seva voluntat. Tota la resistència emprada per l'Ajuntament presidit per Josep Casadesús, s'enderrocà

ENRIC BONNIN
METGE

PLAÇA MERCAT, 21 RIPOLL

Participa haver instal·lat en son despatx, una secció de terapèutica física, complant amb aparells de PANTOSTAT, SOL D'ALTURA, MASSATGE ELÈCTRIC, DIATERMIA I ALTA FREQUÈNCIA, lo que li permet el tractament amb les màximes garanties, de moltes enfermetats i molt especialment PARÀLISIS, REUMES CRÒNICS MUSCULARS I ARTICULARS, RAQUITISMES, TUMORS FREDS, HEMORROIDES ect., etc.

DE 11 A 1 HORES CONVINQUDES

---

per una traveta maquiavèlica. La manca de representació campdevanolina en tots els actes públics de la dictadura era un greuge que s'inferia al caciquisme ripollès, etern aspirant al caciquisme comarcal.

L'Alcalde Josep Casadesús fou destituït per ésser administrador, per fer solament la tasca que li dictava la seva consciència i per no admetre imposicions forasteres, ni acatar tantes i tantes descabellades ordres governamentals. Potser, ell mateix, no capia quan s'exposaba en aquells temps tan deplorables i menyspreables, però el cert és que sabé mantenir-se digne defensor del deure ciutadà i fou un bell botó de mostra en mig de les claudicacions constants de tants i tants ciutadans que s'han mostrat a l'alçada d'uns titelles. En aquesta ocasió, en que segurament com un dels majors contribuents formarà de nou, part del Consistori, crec que fóra el moment propici de tornar la vara a qui tan digne es mostrà d'ella.

El conglomerat que es designarà dimarts vinent, té la paraula.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA